Әсәйҙәр, байрам менән!!!

ӘСӘКӘЙЕМ

Таң артынан ҡояшҡа
Үрелгән гөлдәй,
Һоҡланам әсәйемә
Гел тәү күргәндәй.
Унан яҡын донъяла
Һис берәү ҙә юҡ.
Унан башҡа йәшәүҙең
Бер йәме лә юҡ.
Ерҙең һулышы йылы
Әсәй булғанға.
Зәңгәр күк йондоҙло
Әсәй булғанда.
(Н.Иҙелбай)

Йөҙөң һәр ваҡыт, әсәй,
Ҡояштай балҡып тора.
Һөйәлләнгән ҡулдарың
Нурланып янып тора.
Яғымлы ҡараштарың,
Фәһемле әйткән һүҙең.
Бәхетле булыр инем,
Һиңә оҡшаһам үҙем...
Әсәй, әсәкәйем!
Һин берҙән-берем минең.
Һин – берәү, ә икенсеһе –
Ғәзиз, киң Тыуған илем.

Әсә күңелен диңгеҙ тиҙәр,
Унда күпме ынйы бар!
Һөйөп, ҡәҙерләп үҫтергән
Бала өсөн саф мөхәббәт
Ынйылары бит улар!
Әсә күңелен дала тиҙәр,
Ул тылсымлы, киң дала.
Ошо күңелдән башлана
Һәр кемдең дә ҙур бәхеткә
Аҡ юлдары донъяла!
Әсә күңелен ҡояш тиҙәр,
Унда күпме яҡтылыҡ!
Шул күңелдең яҡтыһынан
Тормош тағы балҡып китә,
Ерҙә арта яҡшылыҡ!

Әсәй!» — тип телем асылған,
«Әсәй!» — тип юлға сығылған,
«Әсәй!» — тип бәхет табылған,
«Әсәй!» — тип урап ҡайтылған.
«Әсәй!» — тип төндә уянам,
«Әсәй!» — тип өндә ҡыуанам,
«Әсәй!» — тип йөрәк һыҙлаһа,
Ҡайтырмын бер, тип йыуанам…
Мине саҡырһа ла далам,
Юлдарға кәртә ҡоролған.
Тыуған яҡты һағыныуҙарым
«Әсәй!..» һүҙенән ҡойолған...

Әсәйҙәр
көнө менән!!!

Әсәйҙәр
байрамы
менән!

Дөньялагы иң ягымлы,
иң сибәр, иң якшы әсәйгә!